

Joka ilta saman tuvan kuistilla
Vanhus istuu, laulaa vanhaa laulua
Sanat saarnin oksilta tuuleen lentävät
Puun tuon tarinan muistaa enää hän

Kolmen maailman rajalla
Juuret maassa kaiken lähteellä
Kurkottaa jätti iäinen ain' taivaaseen

Lehvänsä suojelevat
Tietoa varjelevat
Viisautta veden maanalaisen

Saapui pihaan kerran vieras ihminen
Toi mukanaan mies laulun aavikon
Pian saapui kylään myös vieras uskonto
Luojaansa moni siihen paikkaan unohti

Kolmen maailman rajalla
Juuret maassa kaiken lähteellä
Kurkottaa jätti iäinen ain' taivaaseen

Aika alkaa ennen aikaa
Tuhat tarinaa vailla kertojaa

Kohtalot oikukkaat ihmisten
Kerran saneltiin tässä
Laki jumalten korkeuksista
Jokaiseen maailmaan ehti

Joet uomiinsa jäätyneet
Toisaalla ruokkivat maata
Siitä joillekin tuli Helvetti
Käärmeitä Täynnänsä

Maan äidin povella kasvoi
Elon järkähtämätön tuva
Voimansa ammensi viisaudesta
Ajasta aikaan unohtuneesta

Lehvänsä suojelivat
Tietoa varjelivat

Saa ilta hilhaisella juistilla
Ei vanhus jaksa tulla enää laulamaan
Vehreä saarnin oksilta pois on karissut
Muiston viimeisenkin polttaa aurinko

Kolmen maailman rajalla
Lehdet maassa kaiken lähteellä
Liekehtii hätti iäinen